

Un conducător

Deși este un om încă tânăr - la 60 de ani un bărbat se află, cum se zice, în floarea vârstei -, Emil Boroghină e unul dintre cei mai "bătrâni" directori de teatru din România. A supraviețuit la conducerea Teatrului Național din Craiova nu numai unei revoluții, ci și - lucru, după cum s-a dovedit, mult mai dificil - schimbării guvernelor și nenumăraților miniștri ai Culturii; ba chiar, fapt încă mai admirabil, a supraviețuit feluritelor intrigi și mașinațiuni puse la cale de către colegi de-ai săi convinși (cum altfel?!) că ei ar fi mai valoroși conducători. Boroghină a rezistat, dar rezistența nu a avut deloc un preț mic... Peste ani, peste mulți ani, toate acestea nu vor mai conta însă. Istoria teatrului va reține doar că, la sfârșitul secolului XX (și, să sperăm, ani buni din secolul următor), scena de la Craiova, una dintre cele mai importante din țară, a fost gazda unor spectacole de foarte înaltă calitate artistică, dar și "ambasadorul" în întreaga lume al artei scenice românești. Și că acestea s-au întâmplat și datorită unui om nu prea înalt, slăbuț, cu părul argintiu, dar cu chipul tânăr și ochii mereu iscoditori, un om care nu se odihnește niciodată și totuși nu pare niciodată obosit, un om care se ocupă de tot și de toate, care rezolvă orice problemă și descurcă orice încurcătură, un om care nu se înfurie și nu se supără, care este mereu prevenitor, amabil și modest. Un om, la rândul lui, de foarte înaltă calitate umană.

Alice Georgescu

